

man troede, at den kunde gennemføres for 5 Mill. Kr., medens det nu efter 2 Aars Forløb, da man skal udføre Arbejdet, viser sig, at dette ikke kan lade sig gøre, hvis det skal gøres forsvareligt, men at man maa bevilge yderligere Bælsb dertil. Dette finder Udvalget, som sagt, beklageligt, og vi synes, at Ansvarer derfor bl. a. ligger hos Jærnbanebestyrelsen; thi selv om denne i den Tralshed, der var i Sessjonen 1892—93, altsaa da Sagen behandlede i Folketinget, troede, at man kunde komme igennem paa den Maade, som da opstillede, saa havde det dog været naturligt, at man i den Tid, der forløb, inden Sagen i den følgende Sessjon paa ny fremlagdes her i Landstinget, alvorlig havde undersøgt, om man kunde komme igennem paa den Vis, og at man, naar det havde vist sig, at man ikke kunde, saa fra Regeringens Side havde forelagt Sagen saaledes, som man derefter mente det rigtig. At dette ikke skete, tror jeg vedblivende, man med Føje kan beklage. Men skøndt Udvalget udtaler dette, er det dog ved sine Forhandlinger enstemmig kommet til det Resultat, at det vilde være urigtigt nu af Hensyn til, hvad jeg her har fremhævet, at forlade det Standpunkt, man indtog i 1894. Det vil være urigtigt, fordi der naaes virkelige Goder ved Flytningen af Godsbanegaarden, og urigtigt, fordi man nu er saa vidt fremme med disse Arbejder, at meget vilde være spildt ved at opgive Planen. Udvalget er derfor enigt om at tilraade Tinget at arbejde videre paa Grundlaget af 1894: at flytte Godsbanegaarden, men lade Personbanegaarden blive paa den anden Side af Vesterbro, hvor den nu er.

Med Hensyn dernæst til Spørgsmaalet om, hvorledes Rigsdagen skal stille sig til denne fremtidige Kvæstion: Personbanegaarden beliggende, hvor den nu er, eller mulig flyttet over Sønden for Vesterbro, ønske vi alle at indtage det Standpunkt, man indtog i 1894, og som simpelthen er dette, at man er paa det rene med, at dette Spørgsmaal vil man lade ligge, indtil Tiden kommer til at rejse det. Om man, naar man en Gang skal til at afgøre, om Personbanegaarden skal blive eller flyttes, vil gøre det eller ikke, vil man lade dem, som til den Tid raade, have fri Hænder over. Vi fastholde kun, at der ikke af Hensyn til denne Mulighed, Flytning eller ikke Flytning, nu foretages noget hverken til den ene eller til den anden Side, som man ellers ikke vilde gøre. Altsaa, vi holde paa den ene Side paa, at det vilde være urigtigt ved Ordning af Godsbanegaarden, som nu anlægges Syd for Vesterbro, at lade sig paavirke af Hen-

synet til, om der en Gang kommer eller ikke kommer en Personbanegaard paa dette Sted, og det Spørgsmaal holde vi ganske borte. — Men vi maa paa den anden Side hævde — og det vil jeg for mit Vedkommende gøre stærkt gældende — at lige saa lidt som vi kunne finde det rigtigt, at Jærnbanebestyrelsen nu lægger sine Godsbanegaardsplaner med den Tanke for Øje, at der skulde være Rum senere for en Personbanegaard, hvis man derved gjorde Godsbanegaarden Fortræd, lige saa lidt kunne vi finde det rigtig, at man fra anden Side — og der tænker jeg paa det ærede Mindretal — nu træffer saadanne Foranstaltninger, at man derved hindrer, at der senere kommer til at ligge en Personbanegaard Sønden for Vesterbro. Vi have med andre Ord intet med en Personbanegaard at gøre, og jeg beklager meget noget, der findes paa Plan C, og som jeg vil bede ærede Medlemmer kaste et Blik paa. Jeg synes, at den er, hvis jeg tør bruge det Udtryk, meget ensfoldig gjort, idet den Tegner, som har lavet denne Plan over det, der nu foreligger til Rigsdagens Afgørelse, har indskrevet paa Terrainet „fremtidig Personbanegaard“, „fremtidig Personbanegaard“. Dette er et Brud paa Forudsætningen, og havde vedkommende, der har lavet denne Plan, i Stedet for skrevet „Dplagsplads“, „Dplagsplads“, vilde efter min Mening Planen have set ganske anderledes ud. Saa havde ærede Mindretal heller ikke ladet sig forvirre i deres Opfattelse af Sagen ved at sige: nej, vi ville forhindre, at der er noget, som kan blive til en fremtidig Personbanegaard. Den Tegner burde have en alvorlig Frettesættelse fra Ministeriets Side, og jeg beder de Herrer fremtidig læse paa denne Plan, som om der stod „Dplagsplads“, „Dplagsplads“.

Den Opgave, der nu foreligger Rigsdagen til Afgørelse, er herefter denné at bidrage til, at den Godsbanegaard, som altsaa skal anlægges Sønden for Vesterbro, bliver saa god som muligt. Grunden til, at Forlaget nu er kommet paa den Maade, som Plan C. udviser, i Stedet for, som det foreligger efter Plan B., kan jeg kortelig betegne for de Herrer ved at sige, at man i 1894 begit den Fejl, jeg allerede har omtalt, at man mente at kunne nøjes med at flytte noget af Godsstrafikken over Syd for Vesterbro, medens en Del af den blev paa den nuværende Stationsplads. Det er det, man vil høre fra, og det tror jeg, vi alle ere enige om at erkende for rigtig. Dette, at man altsaa for Fremtiden ikke behøver at have blandede Tog med Personvogne og